

Fiatalok között...

Jó tanács előadóknak: legyél rövid és legyen a szövegedben legalább egy olyan vélemény, mondat, állítás, amire a hallgatók fölkapják a fejüket. Nekem nem kellett sokat gondolkodni ilyesmi. Csak fölütöttem Csorbát.

De mivel költészet napja itt van még közel, ajánlom elsőként, majd hallgassák meg a Thomas Mann üdvözlése című József Attila verset. Interneten könnyű elérni. Mácsai Pál előadásában.

<https://www.youtube.com/watch?v=YW6I3axGAoo>

Te jól tudod, a költő sose lódit,
az igazat mondd, ne csak a valódit,
a fényt, amelytől világlik agyunk,
hisz egymás nélkül sötétben vagyunk.
Arról van szó, ha te szólsz, ne lohadjunk,
de mi férfiak férfiak maradjunk
és nők a nők – szabadok, kedvesek
– s mind ember, mert az egyre kevesebb...
Foglalj helyet. Kezdd el a mesét szépen.
Mí hallgatunk és lesz, aki csak éppen
néz téged, mert örül, hogy lát ma itt
fehérek közt egy európaít.

Olvassák el Csorba József Attilára is hivatkozó gondolatait a versről.

1. „Szeressék, és olvassák a verset!
A vers annak az ijesztően kevés és egyre fogyó erőnek vigasztalóan szépséges megjelenése, ami még humanizál, és a humánumot (az emberi méltóságot) őrzi. Aki a verset szereti, és olvassa, nem a költő, hanem a saját legszemélyesebb érdekeit szolgálja.”
(1982?) *A Könyvértékesítő Vállalat szórólapja.*
2. *Eszéki Erzsébet riportja Csorba Győzővel. Magyar Nemzet, 1988. júl. 30. 9. p. = Eszéki Erzsébet: Kibeszéljük magunkat. Íróportrék. Interjúk. Bp. 1990, Múzsák. 112–116. p.*

„– ... én teszem hozzá: hallottam, hogy Szederkényi Ervin, a Jelenkor nemrég elhunyt főszerkesztője sokáig nem tudott mit kezdeni a fiatalokkal. Úgy tudom, önnek komoly szerepe volt abban, hogy végül is fölvette a laphoz Parti Nagy Lajost és Csordás Gábort. Utóbbi azóta a Jelenkor főszerkesztője. Ma mennyire viszonyítási alap az ön számára, amit a fiatalok írnak?
– **Nem minden esetben tudom követni, amit csinálnak, de azért sosem haragszom rájuk, soha nem ítélem el őket. Az irodalomhoz, úgy gondolom, három tényező szükséges: író, írás és közönség. Ha az írás nem írás, azaz nem szóból építkezik, hanem mondjuk, idézőjelekből és mértani alakzatokból, vagy ha kirekesztjük belőle a közönséget, akkor nem teljes a szentháromság. Kísérletek mindig vannak, a fiataloknak sokfélét ki kell próbálniuk, hogy megtalálják magukat. De ha meg akarjuk őrizni a költészet amúgy is csökkenő hatását,**

tartanunk kell magunkat a szentháromsághoz.

[https://reader.dia.hu/document/Csorba Gyozo-Vallomasok interjuk nyilatkozatok-](https://reader.dia.hu/document/Csorba_Gyozo-Vallomasok_interjuk_nyilatkozatok-296/Csorba_Gyozo-Vallomasok_interjuk_nyilatkozatok-00910)

[296/Csorba Gyozo-Vallomasok interjuk nyilatkozatok-00910](https://reader.dia.hu/document/Csorba_Gyozo-Vallomasok_interjuk_nyilatkozatok-00910) Magyar Nemzet, 1988. júl. 30.

9. p. = Eszéki Erzsébet: Kibeszéljük magunkat. Íróportrék. Interjúk. Bp. 1990, Múzsák. 112–116. p.

3. Szép versek 1989. Csorba Győző előszava. Bp. 1990, Magvető. 7–11. p.

„A megközelítés pedig munkát: értelmi-érzelmi elmélyedést követel.

Petrarca nyilatkozott valahol így: „Elégedetlen lennék, ha azt, amit én nem kis erőfeszítéssel írtam, valaki minden erőfeszítés nélkül akarná olvasni.”

Továbbá célom, hogy mindig az igazat mondjam (József Attila zseniális eligazítása szerint: „ne csak a valódit”). A valódi lehet hamis, az igaz magasabb rendű, és nem hamisítható.

Csak arról tudok írni, aminek bennem élményalapja van.

Bízom-e a vers megmaradásában? Nemcsak hivatalból, hanem emberi felelősséggel jelentem ki, hogy igen! igen! igen! A vers valamiképpen létezésükért. A költőnek úgy, hogy belepusztulna, ha nem írna, az olvasóknak pedig úgy, hogy elvesztenének egy fontos eszközt lelki higiéniájuk gondozásában.

A művészeti ágak között a szóművészet, abban is a vers szólítja meg legközvetlenebbül az embert. A verssel lehetséges a legintimebb kapcsolatot teremteni. Nem kell hozzá más, mint egy verseskönyv és egy csöndes zug.”

<https://www.youtube.com/watch?v=YW6I3axGAoo> József Attila: Thomas Mann üdvözlése.